

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu și de inculpatul Pogor Nicolae, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 01 octombrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui

Untilă Vasile Vasile,

născut la 28 decembrie 1992, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Haltei 21/1, ap. 36,

și

Pogor Nicolae Iurie,

născut la 22 mai 1992, originar din r-nul Ialoveni, s.

Văsieni, domiciliat în mun. Chișinău, str. Teodorovici 10/2, ap. 36.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 11 decembrie 2012 - pînă la 01 octombrie 2014 (instanța de fond);
2. de la 16 octombrie 2014 - pînă la 02 aprilie 2015 (instanța de apel);
3. de la 29 mai 2015 – pînă la 08 iulie 2015 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 01 octombrie 2014, au fost condamnați:

- Untilă Vasile și Pogor Nicolae în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, fiecare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani, fiecăruia.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată a fost admisă parțial și s-a dispus încasarea în mod solidar de la Ababii D., Untilă V. și Pogor N. în folosul lui Pîrțac Gh. prejudiciul material în sumă de 9699, 90 lei, în mod solidar a prejudiciului moral în mărime de 35000 lei și cheltuielile suportate în cadrul procesului penal de 5597, 04 lei.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Ababii Denis în privința căruia cauza nu se examinează.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Untilă Vasile, Pogor Nicolae și Ababii Denis, la 05 noiembrie 2012, aproximativ la ora 03⁰⁰, în apropierea clubului de noapte „City” din str. 31 august, mun. Chișinău, prin participație simplă, din intenții huliganice fără careva motive, încălcând grosolan ordinea publică însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor și cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe, manifestând obraznicie deosebită, prin uzul cuvintelor necenzurate, strigătelor și amenințărilor în adresa lui Pîrțac Gh., s-au apropiat de acesta și intenționat, folosind expresii injurioase, manifestând un comportament batjocoritor, i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului, cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 3179 din 23 noiembrie 2012, vătămări corporale ușoare care au condiționat o dereglare a sănătății de scurtă durată.

3. Împotriva sentinței au declarat apel acuzatorul de stat, avocatul Mazarenco G. în numele părții vătămate Pîrțac Gh., inculpații Untilă Vasile, Pogor Nicolae și avocații acestora Untilă V. și Dudulica L., care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care Untilă Vasile și Pogor Nicolae să fie condamnați conform învinuirii aduse în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 1 an închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, fiecare.

Instanța de fond nu a luat în considerație gravitatea infracțiunii comise, motivul și scopul comiterii, persoana celor vinovați și prin urmare neîntemeiat a aplicat în privința lui Untilă V. și Pogor N. prevederile art. 90 Cod penal, aplicându-i o pedeapsă prea blândă în raport cu pericolul social al infracțiunii comise.

Mai mult ca atât, instanța urma să țină seama de faptul că inculpații au comis fapta incriminată, dându-și seama de consecințele ce urmau să survină, aflându-se într-un loc public, în apropierea străzii unde circulau automobile și

persoane. Inculpații nu au recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate nici în momentul pornirii urmăririi penale, cât și ulterior pe parcursul cercetării judecătorești, astfel scopul educativ al pedepsei nu va fi atins, or pedeapsa aplicată lor nu este proporțională în raport cu fapta pe care au comis-o.

- avocatul Mazarenco Grigorii în numele părții vătămate, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpaților să le fie aplicată o pedeapsă mai aspră, cu admiterea acțiunii civile și încasarea de la inculpați a prejudiciului moral în mărime de 75 000 lei. A invocat că instanța de fond nu a individualizat pedeapsa în raport cu fiecare inculpat, or nu poate fi stabilită aceeași pedeapsă pentru inculpații care au recunoscut vina ca - Ababii D. și pentru cei care nu au recunoscut-o, Untilă V. și Pogor N. Mai mult că ultimii, nu au conștientizat acțiunile prejudiciabile, nu au manifestat căința, corespunzător nu poate fi vorba de careva tendințe de corectare. Consideră că pedeapsa cu suspendare executării pe un termen de probă pentru Untilă V. și Pogor N. , chiar și dacă aceștia nu au antecedente penale echivalează cu inexistența pedepsei.

Referitor la latura civilă a menționat că partea vătămată era angajat, având contract de muncă în Regatul Belgiei, în calitate de expeditor, în cadrul unei companii internaționale de transport. Din octombrie pînă în luna noiembrie 2012 a revenit în R. Moldova, fiind în concediu, după care urma să revină la muncă, fiind asigurat cu bilet retur la avion. Însă, după producerea atacului huliganic, a fost internat în spital, urmînd tratament medical, ulterior fiind concediat. Astfel, fapta comisă de inculpați a cauzat pierderea locului de muncă pentru el, respectiv și pierderea surselor de venit pentru membrii familiei. La fel, părții vătămate i-a fost cauzat prejudiciul estetic, manifestat prin distrugerea danturii, impunerea la intervenții estetice de implant, care nu pot fi realizate din lipsa locului de muncă și surselor financiare. Aceste circumstanțe au cauzat suferințe psihice, or au creat repulsie, sentimente de nedreptate, decepție.

- inculpații și avocatul Untilă V., casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă, menționînd circumstanțe atenuante în privința lor. Totodată, avocatul Untilă V. a invocat că prejudiciul moral încasat prin sentință este prea mare, din care considerente solicită reducerea acestuia.

- avocatul Dudulica L. în numele inculpaților, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare. În argumentarea apelului a invocat că probele examinate în instanța de judecată nu demonstrează vinovăția lui Untilă V. și Pogor N. în cele incriminate. Inculpații nu recunosc vinovăția, deoarece nu au comis nici o încălcare, iar toate faptele și evenimentele descrise în rechizitoriu fiind în limitele legii și nu cad sub incidența legii penale. Inculpații au menționat că conflictul s-a iscat între Pîrțac Gh. și Ababii D., iar aceștia încercau să-i despartă. Consideră că declarațiile părții vătămate nu pot fi puse la baza sentinței, deoarece nu a fost audiat în ședința de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2015, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de procuror, inculpații Untilă V., Pogor N. și avocații acestora Untilă Vasile și Dudulica L., admis parțial apelul declarat de avocatul Mazarenco G. în numele părții vătămate Pîrțac Gh., casată parțial sentința în latura civilă, în partea prejudiciului moral și pronunțată o nouă hotărâre.

S-a încasat de la inculpații Ababii D., Untilă V., Pogor N. în beneficiul lui Pîrțac Gh. prejudiciul moral în sumă de 12 000 lei de la fiecare.

În rest, sentința a fost menținută.

5. Instanța de apel a statuat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor pe dosar, a apreciat probele cauzei din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a inculpaților Untilă Vasile, Pogor Nicolae în săvârșirea infracțiunii incriminate.

De asemenea, instanța a conchis că instanța de fond corect a ajuns la concluzia că declarațiile inculpaților nu pot fi reținute, or acestea au fost contradictorii de la o etapă procesuală la alta și este evident tendința inculpaților de a se acoperi reciproc, mai mult că în ședința instanței de apel toți inculpații au recunoscut fapta incriminată, precum și faptul că i-au aplicat lovituri părții vătămate Pîrțac Gh.

Astfel, fapta de huliganism constatată inculpaților Ababii D., Untilă V. și Pogor N. inițiată sub un pretext neînsemnat – un schimb de replici și cuvinte necenzurate dintre inculpați și partea vătămată, a servit motivul și a generat intenția de răfuială cu victima, materializată prin desconsiderarea deplină a ordinii publice, demonstrarea neobrazată, grosolană și neglijentă a

obrazniciei, comportarea botjocoritoare și înjosirea onoarei și demnității umane, aplicarea violenței prin lovituri și bătaie ceea ce denotă lipsa evidentă de respect față de partea vătămată, față de agenții de pază – martorii oculari Enachi D., Babici P. și Teslaru R., alte persoane prezente la altercația provocată de inculpați, de societate și de normele etice general acceptate.

În acest sens, instanța a apreciat critic argumentele invocate de avocatul Dudulica L. precum că lipsește temeiul real – fapta prejudiciabilă săvârșită și, respectiv, temeiul juridic – componența infracțiunii, iar instanța de fond dând o apreciere eronată probelor, deoarece nu există nici un temei de achitare al inculpaților, cu atât mai mult că în cadrul ședinței instanței de apel toți trei inculpați au recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

La stabilirea pedepsei instanța de fond a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de persoana inculpaților, care nu au antecedente penale, sunt tineri, lipsa intenției înlăturării consecințelor faptelor prejudiciabile.

Astfel, Colegiul penal a menționat că instanța de fond corect a stabilit că nu este rațional ca inculpații să execute pedeapsa închisorii dispunând aplicarea art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei, or condamnarea reală la pedeapsă privativă de libertate, ar crea repulsie față de societate, corespunzător aceasta nu-și poate atinge scopul de corectare și reeducare.

Instanța a menționat că urmează a fi respinse argumentele acuzatorului de stat precum că pedeapsa aplicată inculpaților Untilă V. și Pogor N. este prea blândă, care nu-și va atinge scopul, menționând în acest sens prevederile pct. 4 din Hotărârea explicativă a CSJ nr. 8 din 11.11.2013 *“Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”*, că o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, pedeapsa de 1 an închisoare, solicitată de procuror, instanța a considerat că este exagerat de aspră, stabilind că cea numită de instanța de fond (2 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani) își va atinge scopul de restabilire

a echității sociale, de corectare a condamnatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și altor persoane.

La fel, instanța a conchis ca neîntemeiate argumentele declarate de inculpați și avocatul Untilă V. în numele acestora referitor la stabilirea unei pedepse sub formă de amendă, menționând că instanța de fond a individualizat în mod corespunzător pedeapsa, ținând cont de criteriile legale de stabilire a pedepsei, prin urmare solicitările apelanților nu are nici un temei.

Referitor la acțiunea civilă, instanța a conchis, că instanța de fond neîntemeiat a încasat în mod solidar de la inculpați prejudiciul moral în sumă de 35 000 lei, deoarece legislația civilă nu prevede încasarea prejudiciului moral în mod solidar de la debitori, solidaritatea răspunderii civile este prevăzută numai în cazul încasării prejudiciului material nu și moral, din care considerente instanța de apel a dispus încasarea sumelor concrete de la fiecare inculpați cu titlu de prejudiciul moral.

Cu referire la solicitarea avocatului Mazarenco Gr. cu privire la aplicarea unei pedepse mai aspre în privința inculpaților, instanța a reiterat argumentele expuse mai sus vis-a-vis de echitatea pedepsei stabilite de către instanța de fond, respingând argumentele invocate.

6. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul și inculpatul Pogor N., care au solicitat:

- procurorul, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) CPP, solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu excluderea art. 90 Cod penal în privința inculpaților Untilă V. și Pogor N. În argumentarea cerințelor recurentul menționează faptul că instanțele ierarhic inferioare la aplicarea pedepsei nu au ținut cont de criteriile generale de individualizare a acesteia stabilite de Codul penal, precum și de faptul că inculpații Untilă V. și Pogor N. au comis o infracțiune mai puțin gravă, aplicându-i intenționat părții vătămate Pîrțac Gh. multiple lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului, vina în comiterea infracțiunii în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești în instanța de fond nu au recunoscut-o, paguba materială și morală cauzată victimei nu au restituit-o.

- inculpatul Pogor N., care a solicitat casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei hotărâri cu stabilirea unei pedepsei sub formă de amendă,

totodată să fie micșorat cuantumul acțiunii civile. A menționat că el este fără antecedente penale, activează neoficial, este caracterizat pozitiv la locul de trai, dorește să-și întemeieze o familie și să plece peste hotare la serviciu. Deoarece, sancțiunea art. 287 Cod penal prevede și alte categorii de pedeapsă, aplicarea pedepsei închisorii cu suspendarea executării acesteia ar putea să se răsfrîngă negativ asupra personalității sale. Astfel, solicită să-i fie stabilită pedeapsa amenzii. Totodată consideră că prejudiciul moral și material este prea mare pentru el.

7. Asupra recursurilor declarate nu a fost depusă referință.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursurilor, procurorul invocă temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 10) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală, însă necătfînd la faptul că inculpatul Pogor N. nu a făcut trimitere la vre-un temei de drept concret din cele stipulate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul reține că, argumentele invocate se cuprind în temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, cînd *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Colegiul penal constată că, motivele invocate de autorii recursurilor nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Totodată, Colegiul reține că recurenții nu sunt de acord cu pedeapsa stabilită, și anume - acuzatorul de stat, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii aplicată lui Untilă V. și Pogor N. pe termen de probă, iar inculpatul Pogor N. - solicită o pedeapsă sub formă de amendă.

În acest sens, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Lui Untilă Vasile și Pogor Nicolae în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, le-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare, fiecăruia, executarea pedepsei fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Or, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Colegiul menționează că, reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Astfel, sancțiunea art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, prevede pedeapsa *cu amendă în mărime de la 400 la 1000 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 5 ani.*

Prin urmare, circumstanțele la care instanța de fond a făcut trimitere, și anume - persoana inculpaților, circumstanțele atenuante, că sunt pentru prima data atrași la răspundere penală, sunt tineri, lipsa intenției înlăturării consecințelor faptelor prejudiciabile și lipsa circumstanțelor agravante, sunt împrejurări obișnuite, care caracterizează inculpații, împrejurări de fapt care nici într-un mod nu micșorează esențial gravitatea infracțiunii comise și consecințele acestuia.

Cît privește argumentul acuzatorului de stat că în privința inculpaților Untilă V. și Pogor N. urmează a fi exclus prevederile art. 90 Cod penal, Colegiul menționează că conform art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca aceasta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă, în limitele de la 1 la 5 ani.

Excepție de la aceasta regulă, potrivit alin. (4) al art. 90 Cod penal fac doar infracțiunile deosebit de grave, excepțional de grave, cît și în cazul recidivei.

Infracțiunea de comiterea căreia Untilă V. și Pogor N. au fost recunoscuți vinovați și condamnați (art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal), prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 400 la 1000 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 5 ani, iar potrivit art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată, urmează să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de toate circumstanțele cauzei.

Instanța de recurs reține, că pedeapsa numită lui Untilă V. și Pogor N., este în limitele sancțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) Cod penal, și nu au fost stabilite impedimente în aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Cît privește argumentul inculpatului Pogor N. că în privința lui urmează a fi aplicată o pedeapsă mai blîndă, deoarece sancțiunea art. 287 alin. (2) Cod penal prevede și altă categorie de pedeapsă – amenda, Colegiul menționează că instanța de apel corect a reținut că o pedeapsă privativă de libertate sau sub forma amenzii, nu sunt rezonabile și nu vor atinge scopul pedepsei penale, considerînd că o pedeapsă corectă scopului menționat este pedeapsa cu suspendare, potrivit art. 90 Cod penal, deoarece aceasta a fost stabilită la limita minimă prevăzută în sancțiunea art. 287 alin. (2) Cod penal.

Avînd în vedere cumulul de împrejurări, Colegiul penal constată că,

pedeapsa stabilită și individualizată de către instanța de fond care a fost menținută de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpaților, cât și a altor persoane.

Totodată, în recursul inculpatului se mai solicită casarea hotărârii și în latura civilă, cu micșorarea quantumului acțiunii civile.

Colegiul menționează că, instanța de apel corect a conchis că instanța de fond just a concluzionat admiterea parțială a acțiunii civile înaintate în partea prejudiciului material încasat în mod solidar din contul inculpaților în beneficiul părții vătămate Pîrțac Gh. în mărime de 9699, 90 lei, invocând că părții vătămate potrivit raportului de expertiză nr. 3179 din 19.11.2012 i-au fost cauzate vătămări ușoare, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată, ca urmare victima a fost internată în perioada 05.11.2012 – 12.11.2012 în spitalul de urgență, fiind supus consultațiilor, intervențiilor stomatologului și neurologului, fapt confirmat prin bonuri, prescripții medicale și chitanțelor anexate la dosar (f.d.149-156, vol.I); a cheltuielilor de asistență juridică acordată în sumă de 4000 lei, fiind confirmată prin bonurile de plată nr. 382776 din 14.11.2012 și nr. 269153 din 04.01.2013 (f.d.152, 203, vol.I), precum și suma de 1597,04 lei a cheltuielilor de deplasare suportate de reclamant suplimentar pentru deplasarea în Belgia, ruta Chișinău-Bruxell (f.d. 155, vol.I).

Potrivit art. 1423 alin. (1) Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului și de măsura în care această compensație poate aduce satisfacție persoanei vătămate, precum și faptul că condamnarea inculpatului constituie o justă compensație suficientă pentru daunele morale suferite de partea vătămată.

Astfel, instanța de apel corect a intervenit în latura civilă în partea prejudiciului moral, pronunțând o nouă hotărâre, prin care a dispus încasarea de la fiecare inculpat în beneficiul părții vătămate Pîrțac Gh. a prejudiciului moral de 12 000 lei.

Prin urmare solicitările inculpatului instanța le consideră ca neîntemeiate, deoarece nu au nici un suport legal și contravin materialelor

cauzei.

Potrivit recursurilor ordinare, recurenții critică măsura de pedeapsă aplicată, astfel, în opinia acestora, s-a comis o eroare de drept, însă, eroarea stipulată în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, la care se face referire în recursuri nu este prezentă în cauză, deoarece instanța de apel a făcut o individualizare a pedepsei în concordanță cu prevederile legii.

Reieșind din circumstanțele menționate, Colegiul penal conchide, că hotărîrea atacată este legală și întemeiată, prin urmare dispune inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procuror și inculpat, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu și de inculpatul Pogor Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui *Untilă Vasile Vasile și Pogor Nicolae Iurie*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 06 august 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti